

Aanwezig Martine De Raedemaeker, voorzitter
Frank Nobels, schepen
Farid Bennasser, Kristof Calvo, Frank Creyelman, Stefaan Deleus, Klaartje Heiremans, Tom Kestens, Björn Siffer, Rita Van den Bossche, Tine Van den Brande, Loïc Verstraeten, commissieleden
Michel Price, Frans de Wachter, sprekers

Externen: Frans De Wachter, voorzitter cultuurraad

Ambtenaren: Michel Price, cultuurbeleidscoördinator

Verontschuldigd Bart De Nijn, schepen
Katleen Den Roover, schepen
Caroline Genez, Toon Diependaele, Danielle Van Neck, commissieleden

Datum 14 januari 2014 – van 20.00u tot 21.40uur

1. Goedkeuring verslag 5 december 2013.

Het verslag wordt goedgekeurd mits opmerking dat enkele leden niet in de mogelijkheid waren het te lezen (was ter beschikking gesteld op Cobra)

2. Participatie in het lokaal cultuurbeleid. Rol en werking van de cultuurraad.” (Toelichting door Frans De wachter, voorzitter van de cultuurraad en Michel Price, cultuurbeleidscoördinator).

De voorzitter verwelkomt de leden en wenst hen allen een creatief en boeiend cultureel jaar.

1. Michel Price, cultuurbeleidscoördinator, geeft een korte toelichting over het Vlaams decreet op het lokaal cultuurbeleid en de plaats van de cultuurraad daarin.

Het decreet betreffende het Lokaal Cultuurbeleid van 6 juli 2012, voorziet een toelage voor de werking van het algemeen cultuurbeleid (140.000 euro) en het cultuurcentrum (400.000 euro) en een personeelstoelage voor de openbare bibliotheek (700.000 euro).

Het decreet stelt ook dat een gemeente het overleg en de advisering van het gemeentelijk cultuurbeleid moet organiseren. Ze moet de belanghebbenden betrekken bij de opmaak van de strategische planning (cfr. de Staten-Generaal die de cultuurraad en de schepen organiseerden op 12 oktober 2013). Ook moet de gemeente de volgende twee soorten actoren betrekken bij de organisatie van inspraak en participatie: alle culturele organisaties en instellingen (private & publieke, vrijwilligers & beroepskrachten) én deskundigen die in de gemeente wonen. In de praktijk betekent dit dat een cultuurraad moet worden opgericht.

2. Frans De Wachter, voorzitter van de cultuurraad, licht aan de hand van een PPT de werking van de Mechelse cultuurraad toe (PTT in bijlage).

3. Vragen en opmerkingen uit de vergadering

Wat is voor de cultuurraad de grootste uitdaging?

De grootste uitdaging is het bereiken van 'moeilijke' doelgroepen: verenigingen van andere etnische gemeenschappen maar ook jongeren, de vierde wereld,...

Het is niet evident om de juiste contactpersoon te vinden.

De cultuurraad heeft een overleg gepland met de diversiteitsambtenaar van de stad om te zoeken naar aanspreekpunten, individueel of in groep.

Vraag is of die verenigingen zelf wel nood hebben aan een georganiseerd stramien van participatie onder de vorm van een 'vergadering'. Is het niet belangrijker de aangesloten verenigingen aan te moedigen om meer kleur in hun ledenbestand te krijgen?

De traditionele jeugdverenigingen bijvoorbeeld hebben nog erg weinig kleur.

In de podiumkunsten ligt dat anders, daar zorgt de aanwezigheid zijn van rolmodellen voor meer diversiteit.

Wellicht is het raadzaam om in te spelen op de domeinen waarin die moeilijke doelgroepen het meest geïnteresseerd zijn en kan er in de eerste plaats gepeild worden naar hun interesses.

De problematiek van participatie van 'moeilijke' doelgroepen wordt al jarenlang naar voor geschoven. Worden er vandaag concrete doelen gesteld en hoe is de situatie in de praktijk?

Er is een algemene consensus in de vergadering dat de beste manier om tot cultuurparticipatie te komen via het regulier onderwijs gaat, om te beginnen in het kleuter- en basisonderwijs.

Zolang er in het onderwijs zelf te weinig of geen aandacht is voor de kunsten en cultureel erfgoed, zal participatie moeilijk blijven.

Ter vergelijking: waar participatie wel lijkt te lukken is op het domein van sport, maar dat zit dan ook in het leerprogramma van de scholen.

Is er een mogelijkheid om stedelijk niveau hier stappen te zetten?

In de academie wordt gestart met een proefproject: talentscouting. Via het regulier onderwijs worden kinderen met talent aangemoedigd en geholpen om naar het DKO te gaan.

Op het gebied van participatie van moeilijk bereikbare doelgroepen is een tweesporenbeleid noodzakelijk: zowel de groepen detecteren en leren kennen als personen individueel aanspreken en leren kennen.

Er zijn in Mechelen al heel wat multiculturele projecten ontwikkeld. Zo heeft theater t'arsenaal al regelmatig voorstellingen rond diversiteit uitgewerkt en gepresenteerd.

De beste resultaten worden bereikt door te vertrekken vanuit een concrete situatie en heel gericht naar oplossingen te zoeken. Bijvoorbeeld: de inschrijvingstermijnen van het kunstonderwijs. Misschien kan aan de hand van dit concrete geval onderzocht worden hoe er mogelijk een versoepeling of vernieuwing kan komen.

De succesverhalen moeten wat meer in beeld gebracht worden. Goede praktijken leveren meer op dan theoretische beschouwingen. Bovendien is een georganiseerde vorm van kunstbeleving niet voor iedereen vanzelfsprekend of nodig en niet door alle groepen gewenst. Beleving en creatie worden individueler en persoonlijker, dat is een algemene tendens in de maatschappij.

Participatie is een complex gegeven waarin de cultuurraad maar één kleine speler is, maar het blijft een aandachtspunt. Het cultureel jaarthema van 2014 kan een hefboom zijn in het ontwikkelen van instrumenten die duurzaam ingezet worden.

Er wordt ook nog gewezen op de mogelijkheid die alle organisaties en verenigingen hebben om een toelageaanvraag te doen in het kader van de gemeenschapsvormende projecten. Twee maal per jaar is er een oproep en de organisaties worden begeleid in hun projectaanvraag.

Ook hiervoor zijn alle tips welkom om zo veel mogelijk doelgroepen te bereiken.

In het kader van het project rond diversiteit worden voor de zomerfestiviteiten ook microsubsidies voorzien voor kleinere organisaties en verenigingen.

Hoeveel actieve leden telt de cultuurraad?

De algemene vergadering wordt doorgaans door een 60 tot 80 tal leden bijgewoond. Deze vergadering is meestal informatief en de aanwezigen komen in hoofdzaak om te luisteren. Op de staten-generaal waren er meer dan 80 mensen aanwezig. Hoewel er informatie over de aangesloten verenigingen op de website terug te vinden zijn, bestaat er nog geen overzichtelijk en statistisch beeld van aanwezigheden en disciplines. De stedelijke medewerker die de cultuurraad administratief bijstaat, kan wellicht aan de hand van aanwezigheden op de vergaderingen wel een overzicht opmaken. Het aantal verenigingen vermindert niet, er zijn nog altijd veel mensen die zich cultureel engageren, al dan niet in groepsverband. Ook individuele deskundigen kunnen zich aansluiten (kunstenaars bijvoorbeeld). Om tegemoet te komen aan de eigentijdse tendens van steeds meer wisselende organisaties kan overwogen worden van ook tijdelijke verenigingen op te nemen in de cultuurraad. Het is echter niet zo evident om die tijdig te detecteren.

Wat is de verhouding tussen de Raad van Bestuur en de Algemene Vergadering?

In vergelijking met het aantal leden is de raad van bestuur beperkt. Dat heeft ongetwijfeld te maken met het engagement dat mensen aankunnen. Vele leden steken al heel wat (vrije) tijd in hun vereniging of organisatie zelf en vinden daardoor niet de ruimte om ook nog een bestuursfunctie op te nemen.

Wordt er voldoende om advies gevraagd?

In het verleden werd de cultuurraad vaak te laat betrokken. Maar de samenwerking met de stad loopt zeer goed dank zij het engagement van de schep en voor cultuur en de cultuurbeleidscoördinator.

De feedback op adviezen is de laatste jaren fel verbeterd.

De cultuurraad heeft het gevoel dat er rekening gehouden wordt met zijn suggesties en bedenkingen en dat motiveert de leden.

Er wordt afgesproken dat de adviezen voortaan ook aan de raadscommissie cultuur zullen voorgelegd worden.

Een beleidspunt waarover de cultuurraad nu advies kan geven is de talentencheque die recentelijk is ingevoerd.

Verslaggever: Heidi De Nijn